

[Fibiger.]

finder dog heller ikke Sted mere, de bliver enten brugt til industrielle Formaal, eller ogsaa anvender man den Del af de Kreaturer, der skulde destrueres, der *kan* bruges, til Føde.

Jeg maa stadig komme tilbage til det, jeg har nævnt ved tidligere Lejligheder, nemlig dette, at man vil anvende 2½ Mill. Kr. til rene sociale Foranstaltninger. Det kan dog ikke være Meningen, at det skal være Landbruget, der skal betale disse Foranstaltninger alene, det Erhverv, der sidder allerdaarligst i det for Tiden. Jeg forstaar ikke, at den højtærede Landbrugsminister vedblivende vil lægge en saadan Afgift paa Landbruget. Bestemmelsen herom kom jo ind for et Par Aar siden, og det lader til, at det er ganske umuligt at faa den taget ud igen og faa ført Udgifterne over paa de almindelige Statsudgifter. Jeg og mit Parti er enige i, at det er naturligt, at Mennesker, der har det svært og trænger til det, kan faa Kødkort og Svinekort og hvad det nu er, men det maa virkelig være saadan, at det er Samfundet som Helhed, der skal betale det, i Stedet for at gøre det for Penge, som i Virkeligheden skulde komme Landbruget til Hjælp.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet gjorde sig til Talsmand for, at der skulde gives Tilskud til de Statshusmandsbrug, der nu bliver oprettet, saadan at der kunde sættes rene Besætninger ind der. Jeg forstaar godt Tanken i det, at naar man andre Steder udrydder Tuberkulose og tager Besætninger bort, som er tuberkuløse, og sætter andre ind, og man nu skal begynde paa noget nyt, at man saa der straks skal sætte rene Besætninger ind; men at Pengene hertil skulde tages af de Penge, der kommer ind gennem denne Lov, det antager jeg dog ikke var det ærede Medlems Mening, da dette i og for sig ikke har nogen Forbindelse med at hæve Kødpriserne. Jeg er imidlertid meget villig til at forhandle om dette Spørgsmaal, hvis Jordlovsudvalget vil stille nogle Midler til Raadighed, saaledes at man kan finde en Form, hvorefter de nye Statshusmandsbrug kan starte med rene Besætninger. Men saa maa man ganske vist ogsaa gøre det saadan, at det sker paa visse Betingelser, saa det ikke gaar paa den Maade, at de paagældende 14 Dage efter eller en Maaned efter sælger deres Besætninger og tager nogle andre ind. Det ærede Medlem maa være klar over, at der maa lægges Klausuler paa, saa man vedbliver at holde rene Besætninger, naar man i Starten

har faaet Tilskud til dem. Hvis Spørgsmaalet altsaa kan komme frem under en anden Form, tror jeg, at det vil være rigtigt, at man drøfter det, saa man kan naa til et Resultat paa dette Omraade, men det maa ikke naas ved, at man tager af de Penge, der er Tale om i denne Lov.

Der forhandles jo nu med Tyskland om en ny Handelstraktat, og nok kan vi lave Foranstaltninger herhjemme af baade den ene og den anden Art, men det, det drejer sig om, er, at Forhandlerne forstaar, at det, der gavner Landbruget, og det, der virkelig betyder noget, er at faa en forøget Afsætning til stigende Priser sydpaa. Jeg haaber, at den højtærede Landbrugsminister er enig med mig i, at netop som Forholdene er i Øjeblikket med den meget lille Høst, der har været, gælder det om, at man sætter alt ind paa at faa Eksporten saa stor som mulig netop af Kreaturer, fordi det er Grovfoder, der her er Tale om, i Modsætning til for Svinenes Vedkommende, hvor det jo mere er Korn og indkøbte Foderstoffer, man anvender, saaledes at det jo rent valutamæssigt set maa være af Betydning at komme af med saa mange Kreaturer som muligt. Jeg vil ogsaa antage, at der maa være god Grund til, da der nu er en Standsning i December Maaned, naar Aaret begynder, at komme af med et større Kontingent, saaledes at Forholdene, naar Samhandelen forhaabentlig igen tages op, kan blive bedre for det danske Landbrug, end de har været i det Aar, der er gaaet.

Jeg ønsker, at der nedsættes et Udvalg, hvor vi kan drøfte de forskellige Ting, der har været fremme her, saaledes at vi maaske kunde faa Lovforslaget noget forbedret — hvis ikke det skal være et Diktat. Men der kunde ogsaa være andre Spørgsmaal, som det kunde være interessant at faa drøftet i Udvalget. Jeg tænker ogsaa her paa den sidste Dom, der faldt om Hofjægermester Sehested, hvor der blev brugt det Udtryk i Dommen, at der var givet misvisende Oplysninger, og saa fremdeles, idet jeg synes, at det kunde være naturligt for Landbrugsministeren at faa Lejlighed til over for Udvalget at give Oplysninger herom. Landbrugsministeren har jo fra Tingets Talerstol sagt god for den Forklaring, der blev givet af Eksportudvalget i sin Tid, og vilde tage Ansvar for den, og da det er Tilfældet, tror jeg nok, at der kunde være nogen Anledning til, at man fik visse Oplysninger, og det vil vi gerne give Landbrugsministeren Lejlighed til i det Udvalg, som forhaabentlig bliver nedsat om dette Lovforslag.